

Legutóbb Tibód kapott egy millió forintokban kifejezhető ajándékot, melynek értéke bronzban mérhető. A mitikus személy, **Csaba királyfi** bronzba öntött mása, aki lehetne akár egy hun-magyar-székely Mása, ugyanis cseppet sem egyedi, és ezért, de nemcsak, művészeti értéke elhanyagolható.

Sorozatmű, amely arra jó, hogy ünnepségekkor koszorút lehessen akasztani a nyakába, és a magyar turisták a „De szép itt, nálatok Erdélyben!” meg a „Ti hol tanultatok meg ilyen jól magyarul?” között könnyes szemmel nemzeti színű szalagot akasszanak a tokájára. **Hogyan elintézzék a nemzeti összetartozást**, melyen csak sírni lehet a jó oroszhegyi pálinka mellett.

Még nem vizsgáltam meg, nem-e írja a hátán, Made in China. Abszolút találna az ázsiai eredetmítoszba, és a pentatóniát is magyarázná.

... egy a ráadás

Bár konkrét bizonyítékok nem léteznek róla, a székely himnuszban szépen alliteráló Csaba királyfik, akár a lépfene, úgy terjednek a Kárpát-medencében. Fel-felbukkan egy-egy elszigetelt eset, **Blaskó János** eredetileg az Emlékezés parkjában felállított művét igény szerint minden helységnek elkészíti.

Valószínűleg nem potom pénzért. Ugyanez a semmibe révedő tekintet – nevezzük dacosnak, hisz székelyek vagyunk – néz szembe veled Nyárádszeredában, és ha az Anyaországban támadna honvágyad, utazz le Zalaegerszegre, a Landerhegyi Általános Iskola és a Technoroll közé. Ugyanazt látod a betűtípustól a talapzatig. Talán az idézet változik.

Szépnek szép, de a katarzis elmarad

Nem értek különösebben a szobrokhoz, művészetekhez, habár viszonylag rendesen eljártam a művészettörténet órákra. A reprodukcióról mint művészeti irányzatról valószínűleg lemaradtam.

Annyit tudok, hogy művészeti értéknek az nevezhető, ami **egyedi**, és úgy tükrözi a valóságot, – mely nem feltétlenül a tárgyi valóságban nyilvánul meg –, hogy

meg nem ismételhető üzenete, hatása van a közönség számára.

Érzést, gondolatot vált ki,

katarzist okoz.

Ahogy Lévai Anikó, anyaországi first lady a Tereskova kézjegyét viselő Orbán-festmények kapcsán megjegyezte: „kérdéseket tesz fel a szemnek”.

Aminek élvezeti vagy manipulációs értéke van csupán, az nem műalkotás. **Tibód megérdemelt volna egy katarzist**

, amelyért érdemes kilátogatni akár többször is a faluba, amit nem találsz meg a Küküllő szálloda, a

[Landorhegyi Általános Iskola](#)

és a

[nyárádszeredai református templom](#)

előtt. Kapott helyette egy rakás mellét verő, szép szavakat, nemzetegyesítést hangoztató politikust, és egy általuk finanszírozott

[politikai giccset](#)

.

Tibódot csak most fedeztem fel magamnak a hétvégén, egyik nap nem volt, a másik nap, amikor a páromnak akartam megmutatni az élményt, már ott fényeskedett Csaba királyfi a templomudvaron. Ennyire vitte. Szegény.